

OBSAH

ÚVOD	5
KAPITOLA I – POČÁTKY	29
Od společnosti beztřídní ke společnosti otrokářské. – Vzpoury otroků: Spartakus. – Vznik feudální společnosti. – Životní podmínky nevolníků a jejich povstání. – Velká selská povstání. – Vývoj venkova a boj rolníků v XVII. a XVIII. století. – Feudální reakce proti chudým rolníkům. – Rolnické utopie a návrhy pozemkových zákonů. – Utváření buržoasie. – Obchodník. – Podnikatel. – Obchodní a průmyslový kapitál. – Manufaktura. – Jak se liší od dílny a továrny. – Od manufaktury k továrně. – Dělnické boje ve feudální společnosti. – Komunistické utopie: Thomas Morus a Thomas Campanella. – Rozvrstvení uvnitř cechů: mistři, tovaryši a učňové.	
KAPITOLA II – DĚLNÍCI A TŘÍDNÍ BOJE VE FRANCII V PŘEDVEČER BURŽOASNÍ REVOLUCE	67
Rozptýlenost dělníků. – Různé formy průmyslové koncentrace. – Tovaryši. – Dělníci z manufaktur a továren. – Práce žen a dětí. – Dělnické požadavky a volební kampaň 1789. – Dělníci a veřejné mínění. – Základní třídní antagonismus staví buržoasii proti feudální šlechtě.	
KAPITOLA III – ÚTOK LIDOVÝCH MAS NA FEUDALISMUS (14. ČERVENEC 1789 – 27. ČERVENEC 1794)	85
Význam roku 1789. – Úloha lidových mas. – Jejich první zásah: 14. červenec 1789 a velké selské povstání v létě 1789. – Znepokojení velkoburžoasie. – Noc 4. srpna a Prohlášení lidských a občanských práv. – Dělnické nepokoje. – Zákon Le Chapelierův (červen 1791) a zákaz dělnických organizací. Zamítnutí hlasovacího práva pro dělníky. Střelba do lidu na Martově poli (17. červenec 1792). – Vyhlášení války. – Druhý zásah lidových mas (10. srpen 1792). – Svržení monarchie. – Třetí zásah lidových mas: odstranění girondistů, představitelů velkoburžoasie. – Vítězství „Hory“ a pokus zorganizovat buržoasně demokratickou republiku. – 9. thermidor a Robespierův pád (27. červenec 1794). – Přínos francouzské revoluce dějinám francouzského dělnic-	

kého hnutí. – Velikost a zařazení revoluce 1789. – Jakobínské tradice.

KAPITOLA IV – VZNIK BURŽOASNÍHO STÁTU 118

Co představuje období 1794–1815. – Thermidorská reakce. – Lidová povstání 12. germinalu (1. duben 1795) a 1. prairialu III. roku (20. květen 1795). – Gracchus Babeuf a význam babouvismu v dějinách francouzského dělnického hnutí. – Direktorium a buržoasie. – Státní převrat 18. brumairu (9. listopad 1799). – Vznik buržoasního státu. – Třídní vztahy na venkově. – Zlatý věk francouzské buržoasie. – Opatření proti dělníkům: knížka a zákaz spolčování. – Hospodářská krise 1810–1811 a její následky. – Buržoasie opouští Napoleona. – Lid a obrana země v letech 1814 a 1815. – Sto dní neboli strach z lidu. – Bilance revoluce a císařství.

KAPITOLA V – DOBA KOMPROMISU A PRVNÍ DĚLNICKÉ BOJE (1815–1831) 157

Rozpory napoleonského režimu. – Restaurace šlechty a velkoburžoasie. – Vláda velkostatkářů na venkově a ekonomické poměry v zemědělství. – Rytmus vývoje výrobních sil. – Mechanisace a koncentrace. – Obyvatelstvo v volebním právem a obyvatelstvo skutečné. – Životní podmínky dělníků. – Snížení mezd a prodloužení pracovní doby. – Krise 1817. – Theoretici buržoasie. – Utopický socialismus: Saint-Simon, Charles Fourier. – Bilance utopického socialismu. – Dělnické boje. – Ničení strojů. – Rozmach tovaryštev. – Podpurné a bojové spolky. – Stávkový. – Charakter dělnické akce. – Trhlina v dohodě šlechty a velkoburžoasie. – Krise 1827. – Boj dělníků proti následkům krise. – Revoluce v červenci 1830. – Bankéři u moci.

KAPITOLA VI – VZPŮRA LYONSKÝCH TKALCŮ A JEJÍ NÁSLEDKY (1830–1834) 194

Červencové dny a dělníci. – První vlna dělnických bojů od července 1830 do listopadu 1831. – Velká bída lyonských tkalců. – Otázka mzdového tarifu. – Tři slavné dny lyonského proletariátu. – Neshoda mezi vítězi: tovaryši a dělničtí mistři. – „Pořádek“ je obnoven. – Moc i slabost dělnického hnutí. – Velký strach buržoasie: „barbaři v našich zdech“. – „Spolčovací horečka“. – Dělníci a republikáni. – Vláda proti stávkujícím. – Nový zákon proti spolkům. – Lyonské a pařížské povstání v dubnu 1834.

KAPITOLA VII – ZÁVĚR 234

Vývoj dělnické třídy: probuzení třídního uvědomění, růst dělnických organizací, vystoupení prvních dělnických bojovníků. – Nedostatek politické zralosti. – Trvání utopických názorů.

CHRONOLOGICKÝ PŘEHLED 243

JMENNÝ REJSTŘÍK 247